

I a l'Ebre aparegueren els Ciutadans

A poderats de C's es van fer una foto davant del monument franquista de Tortosa diumenge passat. Foto: C's El Campello

Este podria ser el resum més destacat de les passades eleccions del 27 de setembre, ara que ja ha passat el dia que tots estàvem esperant, molts pensaven que l'endemà sortiríem d'Europa, que hi hauria plagues bíbliques, *corralitos*, etc.. i res, tornem a estar al mateix punt, res ha canviat, o no és així?

Anem per punts, la participació, ha estat molt més alta, gairebé un 10% més a Catalunya, a Tarragona i la mateixa proporció a les Terres de l'Ebre, un punt també remarcable és que han baixat molt els vots nuls i blancs, fent que la participació en estes eleccions siga de les altes de la història. Només podem que celebrar este fet, la democràcia en la seua plenitud, ara ja no hi ha excuses, ja no hi ha majories silencioses ocultes per algun racó amagat.

Els termes clars, la victòria de Junts pel Sí és incontestable (37 escons més que la segona formació), però suficient? Aquí ja comencem amb les divagacions. En escons, no hi ha dubte, encara que necessiten algú més per poder governar. El problema, però, és que les perspectives d'esta candidatura eren aconseguir una majoritària absoluta, i no, no ha estat així.

Si ho mirem a la circumscripció de Tarragona, els clars guanyadors han estat Junts pel Sí, encara que si sumem els diputats de CiU i ERC l'any 2012, n'han baixat 1, han passat de 10 a 9. Això es compensa amb l'entrada de la CUP a la circumscripció i iguala els diputats independentistes a la província.

Així, els vots del 'No' serien els mateixos, però aquí és on s'observen els grans canvis en

l'electorat. Ciutadans ha arrasat amb tot l'unionisme i s'ha quedat en 4 diputats per Tarragona. Estos vots surten, d'una banda, del Partit Popular i, de l'altra, de l'abstencionisme, ja que tant el PSC com Catalunya Sí que es pot, (abans ICV) es queden amb gairebé la mateixa quantitat i proporció de vots.

Així que sí, podríem dir que a Tarragona era mitjanament certa aquella afirmació que hi havia una part de la societat que no votava i que estava a favor de l'unionisme. Així, sumant els partits de més a la dreta de l'unionisme, el 2012 (C's, PP, PxC i UPyD), i el 2015 (C's i PP), veiem que han augmentat més d'un 5%.

Això ens deixa alguns missatges: el percentatge d'independentistes ha baixat a la circumscripció de Tarragona, l'any 2012 els vots de CiU, ERC, CUP i SI, eren un 52%, en canvi, en este 2015 els vots de JxS i la CUP sumen un 49%. Hem de dir que la diferencia és gairebé el que ha sumat Unió a Tarragona.

Però, com és possible que un partit com Ciutadans, amb cap arrelament al territori, aconseguisca estos resultats a les Terres de l'Ebre?

Fins ara els seus millor resultats arribaven des de la ciutat, però ara també han arribat al territori. Segurament no hi ha una sola resposta, però l'*efecte La Sexta* hi té molt a veure, tal com va fer pujar un, fins llavors desconegut, Pablo Iglesias.

L'aparició constant d'Albert Rivera als canals espanyols ha fet que molts antiindependentistes conservadors vegem este partit com la millor solució contra la crisi i les corrupteles del PP.

El seu missatge de pijo-progre *upperdiagonal* al que ens té acostumats ja havia quallat en el seu ambient, però el que ens sorprèn ara és que ho faça en zones rurals com les Terres de l'Ebre.

Sorpresos estaven també els interventors vinguts de fora que van omplir els col·legis electorals, almenys els d'Ampostà. Vaig tenir la sort de poder parlar en algun d'ells, complien estrictament el perfil, estudiant de dret, d'Alacant, uns vint i pocs anys, classe mitja-alta (o almenys així ho aparentava), es va veure sorprès quan, en dir-me d'on provenia, la meua resposta fos gairebé eufòrica *?De Alicante!!! Me gusta que os importen las elecciones a Catalunya, eso demuestra que os gusta la idea de Països Catalans!!?* després d'un moment de dubte, va veure la meua insígnia de la CUP i va entendre la conya.

Este noi, em preguntava com era possible que a Ampostà Ciutadans no s'hagués presentat a les municipals, quan estaven sent la segona força més votada en totes les taules del col·legi, i li vaig explicar la nul·la implantació local. Este és un dels problemes d'estos partits sorgits del plató de la televisió, el que també fa que els seus votants siguem molt volàtils, regits per la moda del moment, del que surt a la tele, als diaris i les revistes.

Esperem que Ciutadans no siga més que la moda que les televisions ens han fet votar, recordem que Rivera ens llença un missatge d'anticorrupció i regeneració política, quan té almenys un imputat molt pròxim (Jordi Cañas) i quan ell ha estat diputat al Parlament de Catalunya des de la fundació del partit, el 2006, i ara marxa cap a Madrid a emprendre l'aventura d'intentar ser president de l'estat espanyol. Només podem dir-li, bon vent i barca nova!